

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนคือ การวิเคราะห์ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และการวิเคราะห์สภาพ การผลสัมฤกษ์ทางวัฒนธรรม

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 148 คน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ คำล่ณา ล่ถานภาพล่สมรส ล่ยชาติของบิดามารดา การศึกษา อาชีพและรายได้ แล้วปรากฏตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เพศของผู้ตอบแบบล่สมภาษณ์

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	73	49.32
หญิง	75	50.68
รวม	148	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า จำนวนผู้ตอบแบบล่สมภาษณ์ทั้งหมด 148 คน เป็นเพศชาย 73 คนหรือร้อยละ 49.32 เป็นเพศหญิง 75 คน หรือร้อยละ 50.68 จำนวนเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 2 อายุของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
15-24	68	45.95
25-34	51	34.46
35-44	17	11.49
45-54	8	5.41
55-64	3	2.03
65-74	1	.66
รวม	148	100

$\bar{X} = 28.51$

ในเรื่องอายุของกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และเมื่อจำแนกอายุพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุในช่วง 15-24 ปีมากที่สุด คือ 68 คน หรือร้อยละ 45.95 รองลงมาคือผู้ที่มีอายุระหว่าง 25-34 ปี มีจำนวน 51 คนหรือร้อยละ 34.46 ผู้ที่มีช่วงอายุระหว่าง 35-44 ปีมีจำนวน 17 คน หรือร้อยละ 11.49 ผู้ที่มีช่วงอายุระหว่าง 45-54 ปีมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.41 ผู้ที่มีช่วงอายุระหว่าง 55-64 ปี มีจำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.03 ส่วนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไปมีเพียง 1 คนหรือร้อยละ 0.67 ผู้ที่มีอายุน้อยที่สุดคือ 15 ปี และผู้ที่มีอายุสูงสุดคือ 67 ปี เมื่อหาอายุเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 29 ปี

ตารางที่ 3 คำสั่งของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

คำสั่ง	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	142	95.95
คริสต์	2	1.35
อิสลาม	2	1.35
ไม่ระบุคำสั่ง	2	1.35
รวม	148	100

จาดตารางที่ 3 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่านับถือศาสนาพุทธมีจำนวนสูงที่สุด คือ 142 คน หรือร้อยละ 95.95 ส่วนผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์มี 2 คน และอิสลามซึ่งเป็น ชาวจีนยูนนาน หรือจีนฮ่อ มีจำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.35 สำหรับผู้ที่ตอบว่า ไม่ระบุคำสั่งใดเลยมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.35 เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4 สถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	97	65.54
แต่งงาน	47	31.76
หย่า	1	0.67
หม้าย	3	2.03
รวม	148	100

ในเรื่องสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ พบว่ามีผู้ที่เป็นโสดจำนวน 97 คน หรือร้อยละ 65.54 ผู้ที่แต่งงานแล้ว 47 คน คิดเป็นร้อยละ 31.76 หย่า 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67 และเป็นหม้าย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.03 ผู้ที่เป็นโสดมักเป็นผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ลงมาส่วนผู้ที่เป็นหม้ายจะเป็นผู้ที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป เนื่องจากคู่สมรสถึงแก่กรรม

ตารางที่ 5 สัญชาติของบิดามารดาของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

สัญชาติ		จำนวน	ร้อยละ
บิดา	มารดา		
จีน	ไทย	103	69.59
จีน	จีน	42	28.38
ไทย	จีน	3	2.03
รวม		148	100

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดว่า กลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้ที่บิดาหรือมารดา ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นชาวจีนต่างด้าว หรือเป็นผู้ที่เกิดในประเทศจีน มีสัญชาติจีนและเชื้อชาติจีน จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 148 คน พบว่าผู้ที่มีบิดาเป็นผู้ที่มีสัญชาติจีน เกิดในประเทศจีน มีมารดาเป็นคนสัญชาติไทย หรือเกิดในประเทศไทย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 69.59 ผู้ที่มีบิดาและมารดาเป็นผู้ที่มีสัญชาติจีนหรือเกิดในประเทศจีนมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 28.38 ส่วนผู้ที่มีบิดาเป็นคนสัญชาติไทย และมารดาเป็นคนสัญชาติจีนมีเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.03

ตารางที่ 6 การศึกษาของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษาตามระบบ	10	6.76
ชั้นประถม	15	10.13
ชั้นมัธยม	32	21.62
อาชีวศึกษา	37	25.00
ปริญญาตรีและสูงกว่า	54	36.49
รวม	148	100

จากตารางที่ 6 ในเรื่องการศึกษาของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ พบว่าเป็นผู้ไม่ได้รับการศึกษาตามระบบ 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.76 (ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาตามระบบ หมายถึง ผู้ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ หรือพออ่านออกเขียนได้ แต่ไม่เคยเข้ารับการศึกษานในโรงเรียน) ผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1-6 มีจำนวน 15 คนหรือร้อยละ 10.13 ผู้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาหรือตั้งแต่ ม.1-ม.6 หรือ มศ. 1 ถึง มศ. 5 ตามหลักสูตรเดิม จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 21.62 ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา หมายถึงผู้ได้รับประกาศนียบัตรอาชีวศึกษาตอนต้น และตอนปลาย รวมทั้งผู้ได้รับประกาศนียบัตรครู ปกค.ต้นและ ปกค.สูง และผู้สำเร็จวิชาชีพอื่น ๆ ที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีลงมา มีจำนวน 37 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 25 ส่วนผู้สำเร็จปริญญาตรี และสูงกว่าขึ้นไปมีจำนวน 54 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 36.49 ในระดับนี้พบว่าผู้สำเร็จปริญญาโท 2 คน และปริญญาเอก 1 คน การแบ่งระดับการศึกษา ในที่นี้จะรวมทั้งผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้ว และผู้ที่กำลังศึกษาในระดับนั้น ๆ ด้วย

นอกจากการศึกษาภาษาไทยแล้ว ผู้วิจัยยังได้พิจารณาถึงการศึกษาภาษาจีน เพื่อ
ดูแนวโน้มความนิยมในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนจีนด้วย ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การเรียนภาษาจีนของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

การเรียนภาษาจีน	จำนวน	ร้อยละ
เคยเรียน	99	66.89
ไม่เคยเรียน	49	33.11
รวม	148	100

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่ามีผู้ที่เคยเรียนภาษาจีนจำนวน 99 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 66.89 ส่วนผู้ที่ไม่เคยเรียนมีจำนวน 49 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 33.11
อา สรุปลได้ว่ากลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่ตกอยู่ในพวกที่ติดตามตามนิยามให้
เข้าเรียนในโรงเรียนจีน หรือนิยามให้เรียนภาษาจีนในเวลาพิเศษ รวมทั้งนิยามให้เรียน
อาชีวศึกษาบางประเภท เช่นบัญชี และพาณิชย์การ ซึ่งมีการเรียนภาษาจีนด้วย อนึ่ง ผู้วิจัย
ได้ศึกษาต่อไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่เรียนภาษาจีนกับความรู้ภาษาจีนของผู้
ตอบแบบสัมภาษณ์ โดยตั้งสมมุติฐานว่าความรู้ภาษาจีนขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการเรียน
ด้วยการทดสอบแบบไคแฉ่ควร์ (χ^2 -chi-Square) ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภาษาจีนกับระยะเวลาที่เรียน

ระยะเวลาที่เรียน	ความรู้ภาษาจีน					รวม
	ไม่มี เลย	พูดได้แต่ อ่านเขียน ไม่ได้	พออ่าน ออกแต่ เขียนไม่ ได้	พออ่าน ออก เขียนได้	อ่านและ เขียนใช้ การได้	
ต่ำกว่า 1 ปี	4	12	-	-	-	16
ตั้งแต่ 1-5 ปี	5	18	6	28	8	65
ตั้งแต่ 6-10 ปี	-	2	-	7	4	13
ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	5	5
ไม่เคยเรียน	22	27	-	-	-	148
รวม	31	59	6	35	17	148

$\chi^2 = 122.43$ (d f = 16)

significant at level .01 เมื่อ $\chi^2 > 32.0$

จากตารางที่ 8 ค่าของ χ^2 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ดังนั้น จึงยอมรับว่า ความรู้ภาษาจีนของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีความสัมพันธ์หรือขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการเรียน

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของตารางที่ 8 พบว่าผู้ที่เรียนภาษาจีนต่ำกว่า 1 ปีลงมา ซึ่งมักจะเป็นผู้ที่เรียนในเวลาพิเศษ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 16 คน เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ภาษาจีนเลย 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25 เป็นผู้มีความรู้ขั้นพูดได้ แต่อ่านเขียนไม่ได้มี 12 คนหรือร้อยละ 75 ส่วนในระดับที่สูงกว่านั้นขึ้นไปไม่มีเลย

ผู้ที่เรียนภาษาจีนตั้งแต่ 1-5 ปีขึ้นไปมีจำนวนทั้งสิ้น 65 คน เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ภาษาจีนเลย 5 คน หรือร้อยละ 7.69 รู้ภาษาจีนระดับพูดได้ แต่อ่านเขียนไม่ได้จำนวน 18 คน หรือร้อยละ 27.69 รู้ภาษาจีนในระดับพออ่านออกแต่เขียนไม่ได้จำนวน 6 คน หรือร้อยละ 9.23 รู้ภาษาจีนในระดับพออ่านออกเขียนได้ 28 คน หรือร้อยละ 43.08 ผู้ที่มีความรู้ภาษาจีนในระดับอ่านและเขียนใช้การได้จำนวน 8 คน หรือเท่ากับร้อยละ 12.31

ผู้ที่เรียนภาษาจีนตั้งแต่ 6-10 ปีมีจำนวนทั้งสิ้น 13 คน เป็นผู้ที่มีความรู้ในระดับพูดได้แต่อ่านเขียนไม่ได้ 2 คน หรือร้อยละ 15.38 ผู้ที่มีความรู้ในระดับอ่านออกเขียนได้มี 7 คน หรือร้อยละ 53.85 เป็นผู้มีความรู้ภาษาจีนในระดับอ่านและเขียนใช้การได้มีจำนวน 4 คน หรือร้อยละ 30.77 ส่วนอีก 2 ระดับคือ ระดับไม่มีความรู้เลยและระดับพออ่านออกแต่เขียนไม่ได้ไม่พบในกลุ่มนี้

ผู้ที่เขียนภาษาจีนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งหมด 5 คน ในจำนวนนี้เป็นผู้มีความรู้ภาษาจีนในระดับอ่านและเขียนได้ทั้ง 5 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 100

สำหรับผู้ที่ไม่เคยเรียนภาษาจีนเลย มีจำนวน 49 คน เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้เลย 22 คนหรือร้อยละ 44.90 และเป็นผู้ที่มีความรู้ในระดับพูดได้แต่อ่านเขียนไม่ได้มีจำนวน 27 คน หรือร้อยละ 55.10 ส่วนระดับสูงกว่านี้ขึ้นไปไม่มีเลย

อาจกล่าวโดยสรุปว่า ความรู้ภาษาจีนนั้น ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการเรียน และโอกาสในการใช้ ผู้ที่เรียนเป็นเวลานานมักเป็นผู้ที่มีความรู้ในระดับ พูด อ่านและเขียนได้ ส่วนผู้ที่ใช้เวลาเรียนในระยะเวลานั้นหรือไม่เคยเรียนเลยโอกาสที่จะอ่านหรือเขียนได้นั้นย่อมจะน้อยหรือไม่มีเลย ทั้งนี้เพราะภาษาจีนเป็นภาษาที่ประกอบด้วยตัวอักษรและคำศัพท์เป็นจำนวนมาก ดังนั้น โอกาสที่จะสัมผัสจึงมีมาก โดยเฉพาะผู้ที่ไม่มีโอกาสได้ใช้เป็นประจำ สำหรับภาษาพูดนั้น ถึงแม้ไม่เคยเรียนเลยก็สามารถพูดภาษาจีนได้ ถ้าหากมีการสื่อสารกับคนที่พูดภาษาจีนเป็นประจำ

ตารางที่ 9 อาชีพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจและบริการ	16	10.81
ค้าขาย	31	20.95
ลูกจ้าง เอกชน	29	19.59
รับราชการ	28	18.92
นักเรียนนักศึกษา	44	29.73
รวม	148	100

ในเรื่องอาชีพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มอาชีพออกเป็น 5 กลุ่มคือ ธุรกิจและบริการ หมายถึงผู้ที่มีอาชีพในเชิงธุรกิจและบริการที่ไม่ใช่การค้าขายเช่น งานธนาคาร งานบริการเดินรถ งานธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นต้น อาชีพค้าขายหมายถึง ผู้ที่ดำเนินกิจการค้าขายทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ อาชีพลูกจ้างเอกชน หมายถึงผู้ที่ไม่มีการเป็นของตนเอง ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากหน่วยงานเอกชน เช่นบริษัทห้างร้าน ครูโรงเรียนราษฎร์ เป็นต้น อาชีพรับราชการ หมายถึงผู้ที่ทำงานในหน่วยงานรัฐบาล ทั้งฝ่ายทหาร ตำรวจและฝ่ายพลเรือน รวมทั้งผู้ที่ทำงานในรัฐวิสาหกิจด้วย อาชีพนักเรียนนักศึกษา ได้แก่ผู้ที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ

จากตารางที่ 9 พบว่าผู้ที่มีอาชีพธุรกิจและบริการมีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.81 ผู้ที่มีอาชีพค้าขายมีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 20.95 ผู้ที่มีอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชนมีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 19.59 ผู้ที่มีอาชีพรับราชการมีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 18.92 ส่วนผู้ที่เป็นนักเรียนนักศึกษา มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 29.73

ตารางที่ 10 รายได้ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

รายได้/เดือน	จำนวน	ร้อยละ
1000-3000	52	35.14
3001-5000	60	40.54
5001-7000	21	14.19
7001-9000	6	4.05
9001-12000	7	6.08
รวม	148	100

$$\bar{x} = 3973.47$$

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 1000 บาทขึ้นไปถึง 3000 บาท มีจำนวน 52 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 35.14 ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 3000 บาทขึ้นไปถึง 5000 บาท มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 40.54 ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 5000 บาทขึ้นไป ถึง 7000 บาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 14.19 ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 7000 บาทขึ้นไป ถึง 9000 บาท มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.05 และผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 9000 บาทขึ้นไปถึง 12000 บาท มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.08 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ที่มีรายได้น้อยที่สุดคือ 1000 บาทและสูงที่สุดคือ 12000 บาท คิดเป็นรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 3973.47 บาท หรือประมาณ 4000 บาท

ในการกำหนดข้อมูลเกี่ยวกับรายได้นั้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา
ซึ่งยังไม่มีรายได้ของตนเอง ได้ถือเอารายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เป็นเกณฑ์ ส่วนผู้ที่
ทำงานแล้วถือเอารายได้จากเงินเดือน ค่าจ้างหรือรายได้จากการประกอบกิจการในแต่ละ
เดือนเป็นเกณฑ์

การวิเคราะห์ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ 3 ข้อคือ

1. ความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชน ได้แก่ความถี่ในการฟังวิทยุ ความถี่ในการ
อ่านหนังสือพิมพ์ ความถี่ในการดูโทรทัศน์ และความถี่ในการดูภาพยนตร์ มีความสัมพันธ์กับ
การผล้มกมลกลืนเข้ากับวัฒนธรรมไทยของชาวจีนในเขตเทศบาลนคร เชียงใหม่
2. จำนวนสื่อมวลชนที่เปิดรับมีความสัมพันธ์กับการผล้มกมลกลืนเข้ากับวัฒนธรรม
ไทย
3. ปัจจัยทางด้านสังคม ได้แก่เพศ อายุการศึกษา อาชีพและความผูกพันภายใน
กลุ่มวัฒนธรรมเดียวกัน มีความสัมพันธ์กับการผล้มกมลกลืนเข้ากับวัฒนธรรมไทย

คำว่าผล้มกมลกลืนเข้ากับวัฒนธรรมไทยนั้น ผู้วิจัยได้ให้คำนิยามว่า หมายถึง
การที่ชาวจีนยอมรับวัฒนธรรมไทยเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิต ในที่นี้หมายถึง
วัฒนธรรมในด้านการพูดภาษาไทย ทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย และการยึดถือ
ประเพณี

ก่อนที่จะพิสูจน์สมมุติฐานข้อที่ 1 ผู้วิจัยได้แจกแจงความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชน
ทั้ง 4 ประเภทของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ความถี่ในการฟังวิทยุ ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์
ความถี่ในการดูโทรทัศน์และความถี่ในการดูภาพยนตร์ ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11 ความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชนของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

การเปิดรับ สื่อมวลชน	ฟังวิทยุ		อ่านหนังสือพิมพ์		ดูโทรทัศน์		ดูภาพยนตร์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	108	72.97	116	78.38	118	79.73	0	0
บ่อยครั้ง	13	8.79	15	10.14	14	9.46	33	22.30
นาน ๆ ครั้ง	21	14.19	10	6.76	11	7.43	92	62.16
ไม่เคยเลย	6	4.05	7	4.73	5	3.38	23	15.54
รวม	148	100	148	100	148	100	148	100

จากตารางที่ 11 เมื่อจำแนกการฟังวิทยุ การอ่านหนังสือพิมพ์ การดูโทรทัศน์และ การดูภาพยนตร์ ตามความถี่ในการเปิดรับแล้ว จะเห็นว่าในเรื่องการฟังวิทยุ มีผู้ฟังทุกวัน จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 72.97 ผู้ที่ฟังบ่อยครั้ง ซึ่งหมายถึงสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.79 ผู้ที่ฟังนาน ๆ ครั้งมีจำนวน 21 คนคิดเป็นร้อยละ 14.19 ส่วนผู้ที่ไม่เคยฟังเลย ซึ่งมีสาเหตุมาจากการประกอบอาชีพมีจำนวน 6 คน คิดเป็น ร้อยละ 4.05

ในเรื่องการอ่านหนังสือพิมพ์ มีผู้อ่านทุกวันจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 78.38 อ่านบ่อยครั้งมีจำนวน 15 คน หรือร้อยละ 10.14 นอกนั้นเป็นผู้ที่อ่านนาน ๆ ครั้ง และไม่อ่านเลยคิดเป็นร้อยละ 6.76 และ 4.73 ตามลำดับ

การดูโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างจากตารางที่ 11 จะเห็นว่าผู้ดูทุกวันจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 79.73 ผู้ที่ดูบ่อยครั้งมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.46 ผู้ที่ดูนาน ๆ ครั้งมี 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.43 และผู้ที่ไม่ดูเลยมีเพียง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.38

ส่วนการดูภาพยนตร์นั้น ไม่พบว่ามิผู้ดูภาพยนตร์ทุกวัน ผู้ที่ดูภาพยนตร์บ่อยครั้งมีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 ผู้ที่ดูภาพยนตร์นาน ๆ ครั้งมีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 62.16 ส่วนผู้ที่ไม้อดูเลยมีจำนวน 23 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15.54

เมื่อพิจารณาการเปิดรับสื่อมวลชนทั้ง 4 ประเภทของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ความถี่ของการเปิดรับโทรทัศน์ทุกวันจะมีจำนวนสูงสุด คือ 118 คน รองลงมาคือการอ่านหนังสือพิมพ์และการฟังวิทยุ ส่วนภาพยนตร์นั้น ไม่มีผู้ดูทุกวันทั้งนี้เพราะต้องเสียค่าดูในราคาแพงและภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ๆ จะฉายติดต่อกันหลายวัน ดังนั้น จึงไม่พบว่ามิผู้ดูภาพยนตร์ทุกวัน นอกจากนี้ไม่มีผู้ดูทุกวันแล้ว ยังพบว่าจำนวนผู้ที่ไม้อดูภาพยนตร์ตามโรงภาพยนตร์เลยมีจำนวนถึงร้อยละ 16 ซึ่งมากกว่าผู้ที่ไม้อเปิดรับสื่อมวลชนประเภทอื่น ๆ

1. สัมมุติฐานที่ 1 ความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับการผลมกลมกลืนเข้ากับวัฒนธรรม เพื่อพิสูจน์สัมมุติฐานที่ว่า ความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับการผลมกลมกลืนเข้ากับวัฒนธรรมไทย ผู้วิจัยจึงหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภท กับตัวแปรที่ใช้วัดการผลมกลมกลืนเข้ากับวัฒนธรรมไทย อันได้แก่การพูดภาษาไทย ทั้งคนคิดและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย และการยึดถือประเพณี โดยจะแยกทดสอบเป็นคู่ ๆ ตามประเภทของสื่อมวลชน

1.1 ความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับการพูดภาษาไทย

ในเรื่องการผลมกลมกลืนเข้ากับวัฒนธรรมไทยด้านการพูดภาษาไทยนั้น ผู้วิจัยได้ให้คะแนนการพูดภาษาไทยกับคนในครอบครัว ซึ่งหมายถึงการพูดกับบิดา มารดา และพี่น้อง เป็น 5 ระดับคือ

1. พูดภาษาไทยทั้งหมด	5	คะแนน
2. พูดภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่	4	คะแนน
3. พูดภาษาไทยพอ ๆ กับภาษาอื่น	3	คะแนน
4. พูดภาษาอื่นส่วนใหญ่	2	คะแนน
5. พูดภาษาอื่นทั้งหมด	1	คะแนน

โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) หรือ F-test ซึ่งผลปรากฏดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการพูดภาษาไทยระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มผู้ฟังวิทยุระดับความถี่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	306.63	102.21	4.98	.01
ภายในกลุ่ม	144	2951.37	20.50		
รวม	147	3258.00			

F significant at .01 ถ้า $F \geq 3.95$ (d f 3,144)

เนื่องจากค่า F มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ดังนั้น แสดงว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนการพูดภาษาไทยของผู้ฟังวิทยุในระดับความถี่ต่าง ๆ กันไม่เท่ากัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความถี่ในการฟังวิทยุระดับต่าง ๆ ได้แก่ฟังทุกวัน ฟังบ่อยครั้ง ฟังนาน ๆ ครั้ง หรือไม่ฟังเลย มีผลทำให้การใช้ภาษาไทยเป็นภาษาพูดของกลุ่มตัวอย่าง มีความแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ความถี่ในการฟังวิทยุ มีความสัมพันธ์กับการผล้มกมลกลืนเข้ากับวัฒนธรรมไทยในด้านการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาพูดกับบุคคลในครอบครัว

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการพูดภาษาไทยระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในระดับความถี่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	36.81	12.27	.37	.05
ภายในกลุ่ม	144	4812.37	33.42		
รวม	147	4849.18			

$$F = .37 \text{ (df. 3, 144)}$$

Not Significant at Level .05

ค่า F ในตารางที่ 13 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนการพูดภาษาไทยของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ในระดับความถี่ต่าง ๆ เท่ากันหรือไม่แตกต่างกัน นั่นคือ ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ในระดับต่าง ๆ ได้แก่ การอ่านทุกวัน อ่านบ่อยครั้ง นาน ๆ ครั้ง หรือไม่อ่านเลยไม่มีผลทำให้การใช้ภาษาไทยในการพูดกับบุคคลในครอบครัวและเพื่อนแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมุติฐานของการวิจัย

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการพูดภาษาไทยระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มผู้ดูโทรทัศน์ในระดับความถี่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	17.82	5.94	0.18	.05
ภายในกลุ่ม	144	4763.94	33.08		
รวม	147	4781.76			

$$F = 0.18 \quad (d f 3,144)$$

not significant at .05

เมื่อพิจารณาค่า F ในตารางที่ 14 จะเห็นว่าไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนการใช้ภาษาไทยของผู้ดูโทรทัศน์ในระดับความถี่ต่าง ๆ เท่ากัน หรือไม่แตกต่างกัน ซึ่งหมายถึงการดูโทรทัศน์ในระดับความถี่ต่าง ๆ ได้แก่ การดูโทรทัศน์ทุกวัน ดูบ่อยครั้ง ดูนาน ๆ ครั้ง หรือไม่ดูเลยไม่มีผลทำให้การใช้ภาษาไทยในการพูดกับบุคคลในครอบครัวแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานของการวิจัย

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการพูดภาษาไทยระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม ผู้ถูกพยนตร์ในระดับความถี่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	498.48	249.24	9.77	.01
ภายในกลุ่ม	145	3698.51	25.50		
รวม	147	4196.99			

F significant at .01 ถ้า $F \geq 4.75$ (d f 2,145)

ค่า จากตารางที่ 15 พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนการใช้ภาษาไทยของผู้ถูกพยนตร์ในระดับต่าง ๆ มีความแตกต่างกันหรือไม่เท่ากัน นั่นคือความถี่ในการดูภาพยนตร์ในระดับต่าง ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ ดูบ่อยครั้ง นาน ๆ ครั้ง และไม่ดูเลย (ไม่พบว่าผู้ถูกพยนตร์ทุกวัน ตามตารางที่ 11) มีผลทำให้การใช้ภาษาไทยในการพูดกับบุคคลในครอบครัวและของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน ซึ่งเป็นการยอมรับสมมุติฐานของการวิจัย

1.2 ความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและการปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมไทย ผู้วิจัยได้ให้คะแนนเป็น 5 ระดับคือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วยพอควร	4	คะแนน
เฉย ๆ	3	คะแนน
ไม่ค่อยเห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยเลย	1	คะแนน

โดยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบ Analysis of Variance ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น ๓ ส่วน คือ ความถี่ในการฟังวิทยุกับทัศนคติและการปฏิบัติความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ กับทัศนคติและการปฏิบัติ ฯลฯ ทำดังนี้เรื่อยไป ผลของการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมไทยระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มผู้ฟังวิทยุ ในระดับความถี่ต่าง ๆ กัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	666.88	229.29	9.9	.01
ภายในกลุ่ม	144	3228.98	22.42		
รวม	147	3895.86			

F significant at .01 ถ้า $F \geq 3.91$ (d f 3,144)

ค่า F มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมไทยของผู้ฟังรายการวิทยุ ในระดับความถี่ต่าง ๆ ไม่เท่ากัน หรืออาจกล่าวได้ว่า ความถี่ในการฟังวิทยุในระดับต่าง ๆ ได้แก่การฟังทุกวัน ฟังบ่อยครั้ง ฟังนาน ๆ ครั้ง หรือไม่ฟังเลย มีผลทำให้คะแนนของทัศนคติและการปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมไทยของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรม
ไทยระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในระดับความถี่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	746.81	248.94	11.23	.01
ภายในกลุ่ม	144	3191.05	22.16		
รวม	147	3937.86			

F significant at .01 ถ้า $F \geq 3.91$ (d f 3,144)

จากตารางที่ 17 ค่า F มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย ของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในระดับความถี่ต่าง ๆ ไม่เท่ากัน หรือกล่าวได้ว่าความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ ในระดับต่าง ๆ ได้แก่การอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน อ่านบ่อยครั้ง นาน ๆ ครั้ง หรือไม่อ่านเลย มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติ และการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน จึงเป็นการยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย ระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มผู้โทรทัศน์ในระดับความถี่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	377.17	125.72	5.08	.01
ภายในกลุ่ม	144	3563.69	24.75		
รวม	147	3940.86			

F significant at .01 $F \geq 3.91$ (d f 3, 144)

จากตารางที่ 18 ค่า F มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยของผู้โทรทัศน์ ในระดับความถี่ต่าง ๆ ไม่เท่ากัน หรืออาจกล่าวได้ว่าความถี่ในการดูโทรทัศน์ในระดับต่าง ๆ ได้แก่ การดูทุกวัน ดูบ่อยครั้ง นาน ๆ ครั้ง หรือไม่ดูเลย มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติ และการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มผู้ภาพยนตร์ในระดับความถี่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	287.79	139.40	5.53	.01
ภายในกลุ่ม	145	3653.07	25.19		
รวม	147	3940.86			

F significant at .01 ถ้า $F \geq 3.06$ (d f 2, 145)

จากตารางที่ 19 ค่า F มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยของผู้ภาพยนตร์ในระดับความถี่ต่าง ๆ ไม่เท่ากัน หรือกล่าวได้ว่าความถี่ในการดูภาพยนตร์ในระดับต่าง ๆ ได้แก่การดูทุกวัน ดูบ่อยครั้ง นาน ๆ ครั้ง หรือไม่ดูเลย มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติ และการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.3 ความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับการผลมกมลภินเข้ากับวัฒนธรรมไทย ด้านการยึดถือประเพณี

ในเรื่องการยึดถือประเพณี ผู้วิจัยได้แบ่งการยึดถือประเพณีออกเป็น 2 ฝ่ายคือ ประเพณีไทยและประเพณีจีนจำนวนฝ่ายละ 5 ประเพณี โดยใช่วิธีแจกแจงความถี่และหาค่าสัมพันธระหว่างตัวแปรความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชนกับการยึดถือประเพณีแต่ละฝ่ายด้วยการวิเคราะห์ χ^2 (chi-Square)

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการฟังวิทยุกับการยึดถือประเพณีไทย

ความถี่ในการฟัง รายการวิทยุ	จำนวนประเพณีไทยที่ยึดถือ						รวม
	1 ประเพณี	2 ประเพณี	3 ประเพณี	4 ประเพณี	5 ประเพณี	ไม่ยึดถือ ประเพณี	
ทุกวัน	33	16	20	9	18	12	108
บ่อยครั้ง	8	1	1	0	2	1	13
นาน ๆ ครั้ง	6	5	2	1	4	3	21
ไม่ฟังเลย	3	1	0	1	0	1	6
รวม	50	23	23	11	24	17	148

$$\chi^2 = 11.55 \quad (\text{df } 15)$$

Not Significant at Level .05

จากตารางที่ 20 ค่า χ^2 ไม่มีนัยสำคัญระดับ .05 ดังนั้น จึงไม่ยอมรับว่า ความถี่ในการฟังวิทยุในระดับต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ การฟังทุกวัน ฟังบ่อยครั้ง ฟังนาน ๆ ครั้ง หรือไม่ฟังเลย มีผลต่อการยึดถือประเพณีไทย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การที่กลุ่มตัวอย่างจะยึดถือประเพณีไทย จำนวนกี่ประเพณี ไม่ขึ้นอยู่กับความถี่ในการฟังวิทยุ

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการฟังวิทยุกับการยึดถือประเพณีจีน

ความถี่ในการฟัง รายการวิทยุ	จำนวนประเพณีจีนที่ยึดถือ						รวม
	1 ประเพณี	2 ประเพณี	3 ประเพณี	4 ประเพณี	5 ประเพณี	ไม่ยึดถือ ประเพณี	
ทุกวัน	24	19	9	36	4	6	108
บ่อยครั้ง	5	1	2	3	0	2	13
นาน ๆ ครั้ง	5	7	3	6	0	0	21
ไม่ฟังเลย	2	0	1	2	1	0	6
รวม	36	27	25	47	5	8	148

$$\chi^2 = 14.84 \text{ (df 15)}$$

Not Significant at Level .05

จากตารางที่ 21 ค่า χ^2 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงไม่ยอมรับว่าความถี่ในการฟังวิทยุในระดับต่าง ๆ ซึ่งได้แก่การฟังวิทยุทุกวัน ฟังบ่อยครั้ง ฟังนาน ๆ ครั้ง หรือไม่ฟังเลย มีผลต่อการยึดถือประเพณีจีน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การที่กลุ่มตัวอย่างจะยึดถือประเพณีจีน จำนวนกี่ประเพณีไม่ขึ้นอยู่กับความถี่ในการฟังวิทยุ

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ กับการยึดถือประเพณีไทย

ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์	จำนวนประเพณีไทยที่ยึดถือ						รวม
	1 ประเพณี	2 ประเพณี	3 ประเพณี	4 ประเพณี	5 ประเพณี	ไม่ยึดถือ ประเพณี	
ทุกวัน	39	17	19	9	21	11	116
บ่อยครั้ง	5	2	2	1	1	4	15
นาน ๆ ครั้ง	3	3	2	0	0	2	10
ไม่ฟังเลย	3	1	0	1	1	1	7
รวม	50	23	23	11	23	18	148

$$\chi^2 = 10.86 \quad (\text{df } 15)$$

Not Significant Level .05

จากตารางที่ 22 ค่า χ^2 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ ในระดับต่าง ๆ ได้แก่การอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน อ่านบ่อยครั้ง อ่านนาน ๆ ครั้ง หรือไม่อ่านเลยไม่มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการยึดถือประเพณีไทยในจำนวนที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ กับการยึดถือประเพณีจีน

ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์	จำนวนประเพณีจีนที่ยึดถือ						รวม
	1 ประเพณี	2 ประเพณี	3 ประเพณี	4 ประเพณี	5 ประเพณี	ไม่ยึดถือประเพณี	
ทุกวัน	27	17	22	41	3	6	116
บ่อยครั้ง	3	5	3	2	1	1	15
นาน ๆ ครั้ง	5	2	0	2	1	0	10
ไม่อ่านเลย	3	1	2	1	0	0	7
รวม	38	25	27	46	5	7	148

$$\chi^2 = 15.30 \text{ (df 15)}$$

Not Significant at Level .05

จากตารางที่ 23 ค่า χ^2 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ในระดับต่าง ๆ ได้แก่ การอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน อ่านบ่อยครั้ง อ่านนาน ๆ ครั้ง หรือไม่อ่านเลย ไม่มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการยึดถือประเพณีในจำนวนที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการดูโทรทัศน์ กับการยึดถือประเพณีไทย

ความถี่ในการดูโทรทัศน์	จำนวนประเพณีไทยที่ยึดถือ						รวม
	1	2	3	4	5	ไม่ยึดถือ	
	ประเพณี	ประเพณี	ประเพณี	ประเพณี	ประเพณี	ประเพณี	
ทุกวัน	41	18	19	10	16	14	118
บ่อยครั้ง	4	3	2	1	4	0	14
นาน ๆ ครั้ง	2	2	1	0	2	4	11
ไม่ฟังเลย	2	1	0	0	1	1	5
รวม	49	24	22	11	23	19	148

$$\chi^2 = 12.62 \quad (\text{df } 15)$$

Not Significant at Level .05

จากตารางที่ 24 ค่า χ^2 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าความถี่ในการดูโทรทัศน์ในรดับต่าง ๆ ได้แก่ทุกวัน บ่อยครั้ง นาน ๆ ครั้ง หรือไม่ดูเลย ไม่มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการยึดถือประเพณีไทยในจำนวนที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการดูโทรทัศน์ กับการยึดถือประเพณีจีน

ความถี่ในการ ดูโทรทัศน์	จำนวนประเพณีจีนที่ยึดถือ						รวม
	1 ประเพณี	2 ประเพณี	3 ประเพณี	4 ประเพณี	5 ประเพณี	ไม่ยึดถือ ประเพณี	
ทุกวัน	28	23	22	37	3	5	118
บ่อยครั้ง	4	1	0	6	0	3	14
นาน ๆ ครั้ง	4	2	2	3	0	0	11
ไม่ดูเลย	2	2	1	0	0	0	5
รวม	38	28	25	46	3	8	148

$$\chi^2 = 13.23 \quad (\text{df } 15)$$

Not Significant at Level .05

ค่า χ^2 ในตารางที่ 25 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าความถี่ในการดูโทรทัศน์ในระดับต่าง ๆ ได้แก่ดูทุกวัน ดูบ่อยครั้ง นาน ๆ ครั้ง หรือไม่ดูเลย ไม่มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการยึดถือประเพณีจีนในจำนวนที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการดูภาพยนตร์และการยึดถือประเพณีไทย

ความถี่ในการ ดูภาพยนตร์	จำนวนประเพณีไทยที่ยึดถือ						รวม
	1 ประเพณี	2 ประเพณี	3 ประเพณี	4 ประเพณี	5 ประเพณี	ไม่ยึดถือ ประเพณี	
บ่อยครั้ง	11	7	6	4	3	2	33
นาน ๆ ครั้ง	37	15	12	7	8	13	92
ไม่ดูเลย	8	3	4	3	4	1	23
รวม	56	25	22	14	15	16	148

$$\chi^2 = 5.65 \quad (\text{df } 10)$$

ค่า χ^2 ในตารางที่ 26 ไม่เกินค่าสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าความถี่ในการดูภาพยนตร์ในระดับต่าง ๆ ได้แก่การดูภาพยนตร์บ่อยครั้ง นาน ๆ ครั้ง หรือไม่ดูเลย ไม่มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างยึดถือประเพณีไทย ในจำนวนที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการดูภาพยนตร์และการยึดถือประเพณีจีน

ความถี่ในการ ดูภาพยนตร์	จำนวนประเพณีจีนที่นับถือ						รวม
	1 ประเพณี	2 ประเพณี	3 ประเพณี	4 ประเพณี	5 ประเพณี	ไม่ยึดถือ ประเพณี	
บ่อยครั้ง	7	6	4	12	1	3	33
นาน ๆ ครั้ง	23	20	18	28	1	2	92
ไม่ดูเลย	7	3	3	5	2	3	23
รวม	37	29	25	45	4	8	148

$$\chi^2 = 12.29 \quad (df \ .10)$$

Not Significant at Level .05

ค่า χ^2 ในตารางที่ 27 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าความถี่ในการดูภาพยนตร์ในระดับต่าง ๆ ได้แก่การดูภาพยนตร์บ่อยครั้ง นาน ๆ ครั้งหรือไม่ดูเลยไม่มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างยึดถือประเพณีจีนในจำนวนที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาจกล่าวโดยสรุปว่า ความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชนทั้ง 4 ประเภทไม่มีผลทำให้จำนวนประเพณีไทยและจีนที่กลุ่มตัวอย่างยึดถือแตกต่างกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การที่กลุ่มตัวอย่างจะยึดถือประเพณีไทยหรือประเพณีจีนก็ประเพณีไม่ขึ้นอยู่กับความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชน

สมมติฐานที่ 2 จำนวนสื่อมวลชนที่เปิดรับมีความสัมพันธ์กับการผลงมกมกสน เข้ากับวัฒนธรรมไทย

จำนวนสื่อมวลชนที่เปิดรับแบ่งออกเป็น 4 ประเภทคือ

1. เปิดรับสื่อมวลชนทุกประเภท ได้แก่วิทยุ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์และภาพยนตร์

2. เปิดรับสื่อมวลชน 3 ประเภท ได้แก่การเปิดรับ 3 ใน 4 ของข้อ 1
3. เปิดรับสื่อมวลชน 2 ประเภท ได้แก่การเปิดรับ 2 ใน 4 ของข้อ 1
4. เปิดรับสื่อมวลชน 1 ประเภท ได้แก่การเปิดรับ 1 ใน 4 ของข้อ 1

การตั้งสมมติฐานที่ 2 ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาว่า จำนวนการเปิดรับสื่อมวลชนที่แตกต่างกัน จะมีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการผลสัมฤทธิ์ทางวัฒนธรรมด้านการพูดภาษาไทย การมีทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย ตลอดจนการยึดถือประเพณีแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการพูดภาษาไทยระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มผู้เปิดรับสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	165.77	55.26	1.78	.05
ภายในกลุ่ม	144	4585.22	31.44		
รวม	147	4750.99			

$$F = 1.78 \quad (df \ 3,144)$$

Not Significant at Level .05

ค่า F ในตารางที่ 28 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนการพูดภาษาไทยของผู้รับสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ เท่ากันหรือไม่มีความแตกต่าง

หมายถึงการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเปิดรับทุกประเภท 4 ประเภท 3 ประเภท 2 ประเภท หรือประเภทเดียวก็ตาม ไม่มีผลต่อการไปรษณีย์ไทยเป็นภาษาอังกฤษกับคนในครอบครัว

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มผู้เปิดรับสื่อประเภทต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	180.54	60.18	2.49	.05
ภายในกลุ่ม	144	3576.57	24.84		
รวม	147	3757.11			

$$F = 2.49 \quad (df \ 3,144)$$

Not Significant at Level .05

ค่า F ในตารางที่ 29 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย ไม่แตกต่างกันหมายถึงการเปิดรับสื่อมวลชน ไม่ว่าจะเป็นการเปิดรับสื่อทุกประเภท หรือเพียงบางประเภท ไม่มีผลต่อการที่กลุ่มตัวอย่างจะมีทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมอย่างไร ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 30 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสื่อมวลชนที่เปิดรับกับจำนวนประเพณีไทยที่ยึดถือ

จำนวนสื่อมวลชน ที่เปิดรับ	จำนวนประเพณีไทย						รวม
	1 ประเพณี	2 ประเพณี	3 ประเพณี	4 ประเพณี	5 ประเพณี	ไม่ยึดถือ ประเพณี	
ทุกประเภท	44	14	19	7	18	14	116
3 ประเภท	8	5	2	4	6	4	29
2 ประเภท	0	1	0	0	1	0	2
1 ประเภท	0	0	0	0	1	0	1
รวม	52	20	21	11	26	18	148

$$\chi^2 = 14.48 \text{ (df .15)}$$

Not Significant at Level .05

ในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสื่อมวลชนที่เปิดรับ กับจำนวนประเพณีไทยที่ยึดถือ จากตารางที่ 30 พบว่า ค่า χ^2 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าจำนวนสื่อมวลชนที่เปิดรับ ไม่ว่าจะ เป็นทุกประเภท หรือบางประเภท ไม่มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างยึดถือประเพณีไทยในจำนวนมากน้อยแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 31 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสื่อมวลชนที่เปิดรับกับจำนวนประเพณีที่ยึดถือ

จำนวนสื่อมวลชน ที่เปิดรับ	จำนวนประเพณี						รวม
	1 ประเพณี	2 ประเพณี	3 ประเพณี	4 ประเพณี	5 ประเพณี	ไม่ยึดถือ ประเพณี	
ทุกประเภท	25	20	20	41	3	7	116
3 ประเภท	11	6	3	6	1	2	29
2 ประเภท	1	0	1	0	0	0	2
1 ประเภท	0	0	0	0	1	0	1
รวม	37	26	24	47	5	9	148

$$\chi^2 = 12.19 \quad (\text{df } 15)$$

Not Significant at Level .05

ค่า χ^2 ในตารางที่ 31 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นเช่นเดียวกับตารางที่ 30 ว่า จำนวนสื่อมวลชนที่เปิดรับไม่ว่าจะเป็นทุกประเภทหรือบางประเภทไม่มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างถือประเพณีในจำนวนมากน้อยแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า จำนวนการเปิดรับสื่อมวลชน ไม่ว่าจะเป็นทุกประเภทหรือบางประเภท ไม่มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมในด้านการพูดภาษาไทย การมีทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย ตลอดจนการยึดถือประเพณีไทยและอื่นแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2

3. สัมมุติฐานข้อที่ 3 บัณฑิตทางด้านสังคม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และความผูกพันภายในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกัน มีความสัมพันธ์กับการผลักรวมกลืนเข้ากับ วัฒนธรรมไทย

3.1 เพศและการผลักรวมกลืนทางวัฒนธรรม

ในการทดสอบสัมมุติฐานเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการทดสอบ 2 แบบคือ t -test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดภาษาไทย และคะแนนทัศนคติ และการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งเพศชายและเพศหญิง และใช้ χ^2 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการยึดถือประเพณีไทยและประเพณีจีน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังต่อไปนี้

3.1.1 เพศกับการพูดภาษาไทย ผลการทดสอบปรากฏว่า ค่า t ที่คำนวณได้ = .767 (สูตรในการคำนวณแสดงไว้ในบทที่ 5) มีค่าน้อยกว่าค่า t ในตารางแสดงค่าวิกฤต เมื่อ $df = 146$ ระดับนัยสำคัญเท่ากับ .01 ซึ่งเท่ากับ 2.326 ดังนั้น ค่า t ที่คำนวณได้จึงไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยในการใช้ภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย และหญิงไม่แตกต่างกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การใช้ภาษาไทยเป็นภาษาพูดกับคนในครอบครัวของทั้งสองเพศไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสัมมุติฐานที่ตั้งไว้

3.1.2 เพศกับทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย ผลการทดสอบในเรื่องนี้ปรากฏว่า ค่า t ที่คำนวณได้ = .658 มีค่าน้อยกว่าค่า t ในตารางแสดงค่าวิกฤต เมื่อ $df = 146$ ระดับนัยสำคัญที่ .01 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.326 ดังนั้น ค่า t ที่คำนวณได้จึงไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยของกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิงไม่แตกต่างกัน นั่นก็คือ เพศหญิงและเพศชายมีทัศนคติและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสัมมุติฐานที่ตั้งไว้

3.1.3 เพศกับการยึดถือประเพณีไทยและจีน ผลของการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 32 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนประเพณีไทยที่ยึดถือ

จำนวนประเพณีไทย ที่ยึดถือ	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
1 ประเพณี	25	22	47
2 ประเพณี	11	12	23
3 ประเพณี	11	12	23
4 ประเพณี	4	7	11
5 ประเพณี	11	13	24
ไม่ยึดถือประเพณี	11	9	20
รวม	73	75	148

$$\chi^2 = 1.39 \quad (\text{df } 5)$$

Not Significant at Level .05

จากตารางที่ 31 ค่า χ^2 ไม่นับสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าเพศชาย และเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการยึดถือประเพณีไทย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การยึดถือประเพณีไทยไม่ขึ้นอยู่กับเพศ ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 33 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนประเพณีที่ยึดถือ

จำนวนประเพณี ที่ยึดถือ	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
1. ประเพณี	22	17	39
2. ประเพณี	13	12	25
3. ประเพณี	9	17	26
4. ประเพณี	21	22	43
5. ประเพณี	3	4	7
ไม่ยึดถือประเพณี	5	3	8
รวม	73	75	148

$$\chi^2 = 3.25 \quad (df \ 5)$$

Not Significant at Level .05

จากตารางที่ 32 ค่า χ^2 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการยึดถือประเพณีจีน หรืออาจกล่าวได้ว่า การยึดถือประเพณีจีนไม่ขึ้นอยู่กับเพศ ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 อายุกับการผล้มกลมกลืนทางวัฒนธรรม

ในเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้แยกวิเคราะห์อายุกับการผล้มกลมกลืนทางวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการพูดภาษาไทย หัตถ์คิดและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย และการยึดถือประเพณีไทย

และอื่น โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และ χ^2 ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการพูดภาษาไทยระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มอายุต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	5	571.70	114.34	4.56	.01
ภายในกลุ่ม	142	3559.11	25.06		
รวม	147	4130.81			

F significant at .01 ถ้า $F \geq 3.14$ (df 5,142)

ค่า F ในตารางที่ 33 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนการพูดภาษาไทย ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันไม่เท่ากัน นั่นก็คือ ผู้ที่มีอายุต่างกัน เช่น กลุ่มอายุ วัยกลางคน และวัยรุ่น จะใช้ภาษาไทยเป็นภาษาพูดกับคนในครอบครัวแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรม
ไทยระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มอายุต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	5	263.84	52.77	1.97	.05
ภายในกลุ่ม	142	3787.12	26.67		
รวม	147	4050.96			

$$F = 1.97$$

Not Significant at Level .05

จากตารางที่ 35 ค่า F ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ค่าความแปรปรวนของ
คะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยของกลุ่มอายุต่าง ๆ เท่ากัน หรืออาจกล่าว
ได้ว่า อายุไม่มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติ และการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน
ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการยึดถือประเพณีไทย

จำนวนประเพณีไทย ที่ยึดถือ	ช่วงอายุ						รวม
	15-24	25-34	35-44	45-54	55-64	64-74	
1 ประเพณี	17	19	4	4	1	0	45
2 ประเพณี	9	6	5	2	1	0	23
3 ประเพณี	16	5	2	0	0	0	23
4 ประเพณี	10	4	1	0	1	0	16
5 ประเพณี	8	6	5	2	0	1	22
ไม่ยึดถือประเพณี	8	11	0	0	0	0	19
รวม	68	51	17	8	3	1	148

$$\chi^2 = 35.23 \quad (df \quad 25)$$

Not Significant at Level .05

ค่า χ^2 จากตารางที่ 35 ไม่มีนัยสำคัญระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าอายุไม่มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการยึดถือประเพณีไทยแตกต่างกัน หรืออาจกล่าวได้ว่า การที่จะยึดถือประเพณีไทยจำนวนกี่ประเพณีนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุ ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 37 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการยึดถือประเพณีจีน

จำนวนประเพณีจีน ที่ยึดถือ	ช่วงอายุ						รวม
	15-24	25-34	35-44	45-54	55-64	65-74	
1 ประเพณี	13	17	5	2	0	0	37
2 ประเพณี	9	11	4	3	0	0	27
3 ประเพณี	14	9	2	1	0	1	27
4 ประเพณี	25	10	5	2	1	0	43
5 ประเพณี	4	2	1	0	0	0	7
ไม่ยึดถือประเพณี	3	2	0	0	2	0	7
รวม	68	51	17	8	3	1	148

$$\chi^2 = 44.23 \quad (\text{df } 25)$$

Significant at Level .05 เมื่อ $\chi^2 \geq 37.65$

ค่า χ^2 จากตารางที่ 37 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าอายุมีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการยึดถือประเพณีจีนแตกต่างกัน หรือกล่าวได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างจะยึดถือประเพณีจีนที่ประเพณีไหน ขึ้นอยู่กับอายุ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3 การศึกษาเกี่ยวกับการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้แยกวิเคราะห์การศึกษาเกี่ยวกับการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การพูดภาษาไทย ทักษะคิดและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย และการยึดถือประเพณีไทยและจีนโดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และ χ^2 ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการพูดภาษาไทยระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มการศึกษาระดับต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	247.21	61.80	1.95	.05
ภายในกลุ่ม	143	4538.79	31.74		
รวม	147	4786			

$$F = 1.95 \quad (df \ 4, \ 143)$$

Not Significant at Level .05

จากตารางที่ 38 ค่า F ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนการพูดภาษาไทยของกลุ่มผู้มีการศึกษาระดับต่าง ๆ ได้แก่ ผู้ไม่มีการศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรีและสูงกว่าไม่แตกต่างกัน นั่นก็คือ การพูดภาษาไทยกับคนในครอบครัว ไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย ระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มการศึกษาระดับต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	270.39	67.60	2.65	.05
ภายในกลุ่ม	143	3651.64	25.53		
รวม	147	3922.03			

F significant at .05 ถ้า $F \geq 2.43$ (df 4,143)

ค่า F ในตารางที่ 39 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยของกลุ่มผู้มีการศึกษา ทั้ง 5 ระดับแตกต่างกัน หรืออาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่างกัน มีทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 40 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการยึดถือประเพณีไทย

ระดับการศึกษา						
ที่ยึดถือ	จำนวนประเพณีไทย ไม่ได้เข้าศึกษา	ปริญญาตรี				รวม
		ในระบบ	ชั้นประถม	ชั้นมัธยม	อาชีวศึกษา และสูงกว่า	
1 ประเพณี	4	5	11	9	18	47
2 ประเพณี	3	3	4	6	12	28
3 ประเพณี	0	1	4	8	6	19
4 ประเพณี	0	1	3	5	2	11
5 ประเพณี	2	1	5	6	10	24
ไม่ยึดถือประเพณี	1	4	5	3	6	19
รวม	10	15	32	37	54	148

$$\chi^2 = 14.57 \quad (df \quad 20)$$

Not Significant at Level .05

จากตารางที่ 40 ค่า χ^2 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าการยึดถือประเพณีไทย จำนวนที่ประเพณีไม่ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา หรือกล่าวได้ว่า ผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่างกัน มีการยึดถือประเพณีไทยไม่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 41 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการยึดถือประเพณีจีน

จำนวนประเพณีจีน ที่ยึดถือ	การศึกษา					รวม
	ไม่ได้เข้าศึกษา ในระบบ	ชั้นประถม	ชั้นมัธยม	อาชีวศึกษา	ปริญญาตรี และสูงกว่า	
1 ประเพณี	5	4	5	7	16	37
2 ประเพณี	3	0	3	14	9	29
3 ประเพณี	2	3	8	1	10	24
4 ประเพณี	0	6	11	14	15	46
5 ประเพณี	0	0	3	0	0	3
ไม่ยึดถือประเพณี	0	2	2	1	4	9
รวม	10	15	32	37	54	148

$$\chi^2 = 40.36 \quad (\text{df}, 20)$$

Significant at Level .01 เมื่อ $\chi^2 \geq 37.56$

จากตารางที่ 41 ค่า χ^2 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าการยึดถือประเพณีจีนขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา หรืออาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่มีการศึกษาในระดับแตกต่างกันยึดถือประเพณีจีนแตกต่างกันด้วย ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.4 อาชีพกับการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้แยกวิเคราะห์อาชีพกับการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การพูดภาษาไทย หัตถ์คิดและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย และการยึดถือประเพณีไทยและจีน โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และ χ^2 ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการพูดภาษาไทยระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	670.80	167.71	5.90	.01
ภายในกลุ่ม	143	4092.14	28.42		
รวม	147	4762.94			

F significant at .01 ถ้า $F \geq 3.44$ (df 4,143)

ค่า F ในตารางที่ 42 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนการพูดภาษาไทยของผู้ที่มีอาชีพต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน หรืออาจกล่าวได้ว่าอาชีพ มีผลทำให้การใช้ภาษาไทยในการพูดกับบุคคลในครอบครัวแตกต่างกัน ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่วางไว้

ตารางที่ 43 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย
ระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	402.97	100.74	3.95	.01
ภายในกลุ่ม	143	3677.19	25.53		
รวม	147	4080.16			

F significant at .01 ถ้า $F \geq 3.44$ (df. 4, 143)

จากตารางที่ 43 ค่า F มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าค่าความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยของกลุ่มผู้มีอาชีพต่าง ๆ ไม่เท่ากัน หรือแตกต่างกัน จึงอาจกล่าวได้ว่า อาชีพ มีผลทำให้ทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 44 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการยึดถือประเพณีไทย

จำนวนประเพณีไทย ที่ยึดถือ	อาชีพ					รวม
	ธุรกิจและ บริการ	ค้าขาย	ลูกจ้าง		นักเรียน นักศึกษา	
			เอกชน	รับราชการ		
1 ประเพณี	2	8	8	10	18	46
2 ประเพณี	2	6	7	5	7	27
3 ประเพณี	3	5	3	4	7	22
4 ประเพณี	5	3	2	1	2	13
5 ประเพณี	2	3	9	5	4	23
ไม่ยึดถือประเพณี	2	6	0	3	6	17
รวม	16	31	29	28	44	148

$$\chi^2 = 29.59 \quad (\text{df. } 20)$$

Not Significant at Level .05

ค่า χ^2 ในตารางที่ 44 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าอาชีพไม่ส่งผลทำให้
มีการยึดถือประเพณีไทยแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมุติฐาน

ตารางที่ 45 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการยึดถือประเพณีจีน

จำนวนประเพณีจีน ที่ยึดถือ	ธุรกิจและ บริการ	ลูกจ้าง			นักเรียน		รวม
		ค้าขาย	เอกชน	รับราชการ	นักศึกษา		
1 ประเพณี	5	10	5	8	9	37	
2 ประเพณี	4	5	6	6	6	27	
3 ประเพณี	4	3	4	5	7	23	
4 ประเพณี	2	10	11	7	16	46	
5 ประเพณี	0	11	2	1	2	6	
ไม่ยึดถือประเพณี	1	2	1	1	4	9	
รวม	16	31	29	28	44	148	

$$\chi^2 = 10.59 \quad (df \ 20)$$

Not Significant at Level .05

ค่า χ^2 ในตารางที่ 45 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าอาชีพไม่มีผลทำให้มีการยึดถือประเพณีจีนแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.5 ความผูกพันภายในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกันและการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม

ในการทดสอบสมมติฐานเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการทดสอบ 2 แบบคือ ใช้วิธีหาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson Product Moment (วิธีคำนวณแสดงไว้ในบทที่ 5) ในการ

หาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันภายในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกันกับการพูดภาษาไทยในครอบครัว และการมีทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย ส่วนเรื่องความผูกพันภายในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกันกับการยึดถือประเพณีไทยและจีนนั้น ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) สำหรับการให้คะแนนความผูกพันภายในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกันได้ให้คะแนนดังนี้

1. มาก	5 คะแนน
2. พอควร	4 คะแนน
3. ปานกลาง	3 คะแนน
4. น้อย	2 คะแนน
5. ไม่มีเลย	1 คะแนน

3.5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันภายในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกันกับการพูดภาษาไทยกับคนในครอบครัว ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ $-.05$ แสดงว่าความสัมพันธ์ของทั้งสองอย่างมีค่าต่ำมาก และเป็นไปในทางกลับ กล่าวคือในขณะที่ค่าความผูกพันภายในกลุ่มเดียวกันต่ำ คะแนนการพูดภาษาไทยจะสูงและในทางตรงข้ามถ้าค่าความผูกพันในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกันสูง คะแนนการพูดภาษาไทยจะต่ำ

3.5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันภายในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกันกับทัศนคติและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ $-.98$ แสดงว่าความสัมพันธ์ของทั้งสองอย่างมีความสัมพันธ์ในระดับสูง แต่เป็นไปในทางกลับกันเช่นเดียวกับข้อ 3.5.1

3.5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันภายในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกันกับการยึดถือประเพณีไทยและจีน ได้ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 46 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันภายในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกันกับการยึดถือประเพณีไทย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	5	116.44	23.28	3.03	.05
ภายในกลุ่ม	142	1092.24	7.69		
รวม	147	1208.68			

F significant at .05 ถ้า $F \geq 2.27$ (df. 5,142)

จากตารางที่ 46 ค่า F มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า ความผูกพันภายในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกัน มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการยึดถือประเพณีไทยแตกต่างกัน ดังนั้น จึงยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 47 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันภายในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกันกับการยึดถือประเพณีจีน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	5	112.83	22.57	3.02	.05
ภายในกลุ่ม	142	1058.82	7.46		
รวม	147	1171.65			

F significant at .05 ถ้า $F \geq 2.27$ (df 5,142)

จากตารางที่ 47 ค่า F มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าความผูกพันภายในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกันมีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการยึดถือประเพณีจีนต่างกัน

สภาพการผล้มกมกสินทางวัฒนธรรม

นอกจากการวิเคราะห์ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้แล้ว ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์ถึงสภาพการผล้มกมกสินเข้ากับวัฒนธรรมไทยของชาวจีน ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เพื่อให้เห็นถึงสภาพการผล้มกมกสินทางวัฒนธรรมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ว่าอยู่ในสภาพเช่นใด ซึ่งได้แก่เรื่อง การไปซื้อตัวและซื้อสกุลเป็นไทย เรื่องการพูดภาษากับคนในครอบครัว เรื่องความเชื่อในทาง คำล่ำนา สังคมและประเพณี และในเรื่องการยึดถือประเพณีไทยและจีน ผลปรากฏดังต่อไปนี้

1. การไ้ชื่อตัวและชื่อสกุล

ตารางที่ 48 การไ้ชื่อตัวและชื่อสกุลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ลักษณะการไ้	จำนวน	ร้อยละ
ชื่อตัวไทย แต่่นามสกุลจีน	22	14.86
ชื่อตัวจีน แต่่นามสกุลไทย	5	3.38
ชื่อตัวและชื่อสกุลไทย	115	77.70
ชื่อตัวและชื่อสกุลจีน	6	4.06
รวม	148	100

จากตารางที่ 48 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นบุตรของชาวจีนต่างด้าว มีการเปลี่ยนชื่อตัวและชื่อสกุลเป็นไทย จำนวนสูงถึง 115 คน จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 148 คน คิดเป็นร้อยละ 77.70 ผู้ที่ไ้ชื่อตัวเป็นไทย แต่่นามสกุลจีนมี 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14.86 ผู้ที่ไ้ชื่อตัวจีนและนามสกุลไทย เนื่องมาจากการล้มรลกับคนไทย 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.38 ส่วนผู้ที่ไ้ไม่เปลี่ยนชื่อตัวและชื่อสกุลเป็นไทยมี 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.06 ล่าเหตุที่ไม่เปลี่ยน เพราะติดตามมารดาไม่ยินยอมให้เปลี่ยน มีจำนวน 2 คน และมีความเห็นว่าไ้ไม่มีความจำเป็น ต้องเปลี่ยน และเห็นว่าขั้นตอนในการขอเปลี่ยนยุ่งยากซับซ้อน จำนวน 4 คน

2. การพูดภาษา กับคนในครอบครัว

ตารางที่ 49 การพูดกับคนในครอบครัวจำแนกตามภาษาที่ใช้

พูดกับ	ไทยทั้งหมด		ไทยส่วนใหญ่		ภาษาจีน พอ ๆ กับไทย		ภาษาจีน ส่วนใหญ่		ภาษาจีน ทั้งหมด		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บิดา	33	23.40	30	21.28	37	26.24	16	11.35	25	17.73	141
มารดา	60	41.10	34	23.29	23	15.75	15	10.27	14	9.59	146
สามี	14	63.64	4	18.18	2	9.09	2	9.09	-	-	22
ภรรยา	12	48.0	6	24.0	5	20.0	2	8.0	-	-	25
บุตร	37	80.43	6	13.04	3	6.53	-	-	-	-	46
พี่น้อง	73	49.32	42	28.38	29	19.59	3	2.03	1	.68	148

จากตารางที่ 49 พบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้ภาษาไทยทั้งหมดในการพูดกับบิดาจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40 พูดภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 21.28 พูดภาษาจีนพอ ๆ กับภาษาไทย มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 26.24 พูดภาษาจีนเป็นส่วนใหญ่ หรือพูดภาษาไทยเพียงเล็กน้อยมีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.35 ส่วนผู้ที่พูดกับบิดาโดยใช้ภาษาจีนทั้งหมดมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.73 เนื่องจากในจำนวนตัวอย่าง 148 คน เป็นผู้บิดาถึงแก่กรรม 7 คน ดังนั้น จึงเหลือผู้ที่บิดายังมีชีวิตอยู่ 141 คน มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.27 และพูดภาษาจีนทั้งหมด โดยไม่มีภาษาไทยปนเลย มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.59 ในจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 148 คน ผู้ที่มารดาเสียชีวิต 2 คน จึงเหลือผู้ที่มารดายังมีชีวิตอยู่ 146 คน

ในการพูดกับภรรยาหรือสามีนั้น เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างของการสำรวจครั้งนี้พบว่า ผู้ที่แต่งงานแล้ว จำนวน 47 คน (ดูตารางที่ 4 สถานภาพสมรส) จากตารางที่ 48 เมื่อ จำแนกออกมา พบว่า เพศหญิงที่แต่งงานแล้ว มีจำนวน 22 คน เพศชายที่แต่งงานแล้ว มี จำนวน 25 คน ในจำนวนเพศหญิง 22 คน มีผู้พูดกับสามีด้วยภาษาไทยทั้งหมด 14 คน คิด เป็นร้อยละ 63.64 พูดภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่มีภาษาจีนปนบ้างเล็กน้อยมีจำนวน 4 คน คิด เป็นร้อยละ 18.18 พูดภาษาจีนพอ ๆ กับภาษาไทยมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 พูดภาษาจีนเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 ส่วนผู้ที่พูดภาษาจีนทั้งหมด ไม่มีเลย สำหรับเพศชายที่แต่งงานแล้ว มีจำนวน 25 คน พบว่า มีผู้พูดกับภรรยาโดยใช้ ภาษาไทยทั้งหมดมี 12 คน คิดเป็นร้อยละ 48 พูดภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่มี 6 คน คิดเป็น ร้อยละ 24 พูดภาษาจีนพอ ๆ กับภาษาไทย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และพูดภาษาจีน เป็นส่วนใหญ่มี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ส่วนผู้ที่ใช้ภาษาจีนทั้งหมดในการพูดกับภรณานั้นไม่พบ เช่นเดียวกัน

ในการพูดกับบุตร มีผู้พูดกับบุตรด้วยภาษาไทยทั้งหมด มีจำนวน 37 คน คิด เป็น ร้อยละ 80.43 มีผู้พูดกับบุตรโดยใช้ภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ มีภาษาจีนปนเพียงเล็กน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 13.04 พูดภาษาจีนพอ ๆ กับภาษาไทยมีจำนวน 3 คน คิด เป็นร้อยละ 6.53 ส่วนผู้ที่ใช้ภาษาจีนเป็นส่วนใหญ่และใช้ภาษาจีนทั้งหมดในการพูดกับบุตรนั้น ไม่มีเลย (จากจำนวนผู้ที่มีบุตรทั้งหมด 46 คน รวมทั้งผู้ที่ เป็นหม้ายหรือหย่าร้าง และมีบุตรด้วย)

การพูดภาษา กับพี่น้อง พบว่ามีผู้พูดกับพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันเป็นภาษาไทย ทั้งหมด 73 คน คิดเป็นร้อยละ 49.32 พูดภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 42 คน คิดเป็น ร้อยละ 28.38 พูดภาษาจีนพอ ๆ กับภาษาไทย มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 19.59 พูด ภาษาจีนเป็นส่วนใหญ่ มี 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.03 ส่วนผู้ที่พูดภาษาจีนทั้งหมดมี 1 คน หรือร้อยละ .68 สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่นิยมใช้ภาษาไทยพูดกับคนในครอบครัว ยกเว้นพูดกับ บิดาที่มีสัญชาติจีน จะใช้ภาษาไทยปนกับภาษาจีนเป็นส่วนใหญ่

3. ความเชื่อในทางคำสอน สังคม และประเพณี

ตารางที่ 50 ความคิดเห็นเรื่องความเชื่อในทางคำสอนพุทธ สังคมและประเพณี

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย พอควร (ร้อยละ)	เฉย ๆ (ร้อยละ)	ไม่ค่อย เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วยเลย (ร้อยละ)	รวมค่า ความ สำคัญ	ผลการ ประเมิน
ก. การบวชเป็นการ ตอบแทนคุณของ บิดามารดา อย่างหนึ่ง	45.95	29.73	12.16	7.43	4.73	404.72	มาก
ข. ลูกผู้ย้ายควร บวชพระสักกระยะ หนึ่ง	34.46	28.38	16.22	6.08	9.46	356.10	มาก
ค. การทำบุญตัก บาตรเป็นการ อุทิศส่วนกุศลให้ ผู้ตายและผู้ทำก็ ได้บุญด้วย	43.92	36.49	6.76	5.41	7.43	404.09	มาก
ง. การทำบุญใน พระพุทธศาสนา จะทำให้จิตใจ สงบสุข	56.08	34.46	7.43	1.35	.67	443.90	มาก
จ. ในบ้านควรมี พระพุทธรูปไว้ บูชา	280.4	137.84	22.29	2.7	.67*		
	50.67	22.97	20.27	2.07	4.05	414.23	มาก
	253.35	91.88	60.88	4.14	4.05*		

ตารางที่ 50 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย พอควร (ร้อยละ)	เฉย ๆ (ร้อยละ)	ไม่ค่อย เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วยเลย (ร้อยละ)	รวมค่า ความ สำคัญ	ผลการ ประเมิน
ก. ในเมือง ไทยคนจีนมี โอกาส่มากที่ เดียวในการ ศึกษาและการ ฝึกอาชีพ	53.38	32.43	10.81	2.70	.67	435.12	มาก
ก. คนจีนไม่ว่า จะอยู่ที่ใด ควรมหาโอกาส ไปเยือน ประเทศจีน	29.05	18.24	29.73	15.54	7.43	345.91	ปานกลาง
	145.25	72.96	89.19	31.08	7.43*		
ค่าเฉลี่ยรวม	2834.38	1327	575.67	123.04	42.58	4902.67	-
หารด้วยN=12	236.20	110.58	47.97	10.25	3.55	408.55	มาก

* ค่าความสำคัญของแต่ละข้อ = จำนวนร้อยละคูณด้วยคะแนนประจำข้อ

จากตารางที่ 50 เมื่อพิจารณาในลักษณะรวม ๆ จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีการประเมินค่าความคิดเห็นในเรื่องความเชื่อในทางคำสอนพุทธ สังคมและประเพณีอยู่ในเกณฑ์ที่มาก (408.55) หรืออาจกล่าวได้ว่า มีความคิดเห็นไปในทางเห็นด้วยมากกว่า เฉย ๆ หรือไม่เห็นด้วย

เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละเรื่อง จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการประเมินค่าความเชื่อในคติพุทธคำสอนที่ว่า การทำบุญจะทำให้จิตใจสงบสุขในภพที่มากที่สุด (443.90) รองลงมาคือความเชื่อที่ว่า ในบ้านควรจะมีพระพุทธรูปไว้บูชา (414.23) ในขณะที่เดียวกันเรื่องความเชื่อในประเพณี เช่นไหว้บรรพบุรุษของจีน กลุ่มตัวอย่างก็ได้มีการประเมินค่าในภพที่มากที่สุด (414.87) แสดงว่า มีความเห็นด้วยในเรื่องนี้มาก เช่นเดียวกับความเชื่อในทางพุทธคำสอน

ในเรื่องความคิดเห็นต่อสังคมไทย กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า สังคมไทยได้ให้โอกาสแก่ชาวจีนอย่างมากในด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ และในขณะที่เดียวกันก็เห็นว่าควรจะมีสมาคมที่ส่งเสริมให้ชาวจีนและชาวไทยเข้ากันได้ หรือมีความสัมพันธ์กันมากกว่าในเวลานี้ การประเมินค่าที่อยู่ในเกณฑ์มากที่สุดคือ ความคิดเห็นที่ว่าคนจีนในเมืองไทยควรรู้ภาษาไทยอย่างน้อยก็พูดได้ (458.79) ส่วนการประเมินค่าที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (345.91) ได้แก่ความคิดเห็นที่ว่าชาวจีนควรหาโอกาสไปเยือนประเทศไทย

4. การยึดถือประเพณีไทยและจีน

ในการพิจารณาลักษณะการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรมในเรื่องการยึดถือประเพณีไทยและจีนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การทดสอบแบบ Sign test (แสดงวิธีคำนวณในบทที่ 5) ผลปรากฏว่า ค่า ที่คำนวณได้ -0.73 ซึ่งมีพื้นที่ในตารางแสดงค่าวิกฤต $.2327$ ซึ่งน้อยกว่า ค่า ที่ระดับ $.05$ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.96 ดังนั้น ค่า ที่คำนวณได้จึงไม่นับสำคัญ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีการยึดถือหรือให้ความสำคัญแก่ประเพณีไทยและประเพณีจีนเท่า ๆ กัน หรืออาจกล่าวได้ว่า มีการยึดถือประเพณีทั้งสองไม่แตกต่างกัน ประเพณีไทยที่พินิจมาตามกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประเพณีทอดกฐิน ทอดผ้าป่า บวชนาค ไปทำบุญที่วัดในวันสำคัญทางศาสนา ประเพณีสงกรานต์ และลอยกระทง ส่วนประเพณีจีนได้แก่ ตรุษจีน ล่ารถจีน ไหว้พระจันทร์ เยิงเม็ง และการไหว้เจ้าที่